

இராமநாடகக் கீர்த்தனை

இயற்றிய

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்

PUBLISHED BY
LONGMAN'S, GREEN & CO.,
167, MOUNT ROAD, MADRAS.
BOMBAY AND CALCUTTA.

MADRAS :

1915.

Copyright Registered.]

[ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது]

MADRAS

Printed by Thompson & Co. at the Minerva Press
33 Popham's Broadway

இராமநாடகக் கீர்த்தனை

இயற்றிய

அருணாசலக் கவி ராயர்

சரித்திரம்.

சோழதேசத்தில் உள்ள தில்லையாடி என்ற திவ்ய ஷேத்திரத்தில், இறறைக்குச சமார் நூறமேழுபது வருஷங்களுக்கு முன் நல்லதம்பிப்பிள்ளை என்பார ஒருவா இருந்தனர். அவர் சைனமதத்திற் பிறந்து, பின் சைவசமயத்திற் புருஷநீறபூசி வேளாளப் பூவைசியர் ஆயினார். அவருக்குக் கற்பொழுக்கம் நிறைந்த வள்ளியம்மை எனபார் மனைவியாக வாய்த்தனா. அவ்விருவரும் முறபிறப்பிற் செய்த புண்ணிய முதிர்ச்சியால், இதிகாசங்களுள் ஒன்றாகிய இராமாயணத்தைக் கீர்த்தனையாகப் பாடித் தமிழுலகத்தைத் தமக்குக் கடமைப்படுத்திப் பெரும்புகழ்பெற்ற அருணாசலக் கவி ராயர் என்பவர் அவர்களுக்கு அருந்தவச் செல்வக் குமாரராக வந்துதித்தார். இவருக்கு முன் பிறந்தார் மூவரிருந்தனர்.

நல்லதம்பிப்பிள்ளை, இவ்வருமருந்தன்ன குமாரரைப் பிறந்த ஐந்தாம் வருஷம், ஐந்தாவது மாதம், ஐந்தாநாளன்று தம் குலமுறைப்படி பள்ளிக்கனுப்பி வித்தியாரம்பஞ் செய்து வித்தனர். 'வினையும் பயிர் முனையிலே தெரியும்' என்ற பழமொழி பொய்யாத வண்ணம் இவர் பன்னிரண்டு வயதில்

குள், மக்களெனப் பிறந்தா ஒவ்வொருவர்க்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவனவாகிய சாமானிய கல்விகளைக் கற்று முடித்தனா. ஆனால், அநதோ, பாவம! தம் புதல்வர் பேரும் புகழும் அடைவதைக் கண்டு களிக்கும் பாக்கியம் இலராய்த் தந்தை தாய் இருவருள் தாய் முன்னும் தந்தை பின்னுமாக இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துச் சென்றனா.

ஆகவே, கவிராயா பாதுகாப்பு அவரது தமையன்மா மூவரையும் பொறுத்ததாயிற்று. ஆயினும் அவா அத் தமையன்மாரது மேற்பாாவையில் இருந்திலா. விதியின் வழி வேறாக இருந்தது. அவ்விதியால் உயக்கப்பட்டு கவிராயர் தம கல்வியை அபிவிருத்தி செயதுகொள்ளுதற்பொருட்டு, தாம பிறந்த இடத்திற் கருகாமையிலுள்ள தருமபுரம் என்னும் ஸதலத்தில் ஸதாபிக்கப்பெற்றுள்ள சைவமடத்திற்குச் சென்று, ஆண்டிருந்த சில தம்பிரான்களிடம், னுட்கும் கிரந்தமும் கற்றுவந்தார. தமது பதினெட்டாவது வயதிற்குள் அவா அவ் விருமொழிகளிலும் மிகுந்த தோச்சியடைந்தார. பிறகு அவா, கிரந்தத்திலும் தமிழிலுமுள்ள சைவாகமங்கள் பலவற்றையும் கற்று வருவாராயினா. அன்றியும் அவா அம்மடத்திலிருந்த அம்பலவாணக் கவிராயரிடத்தில் தம தமிழ்க் கல்வியை விருத்திசெய்து அதிற பூரண பாண்டித்தியமடைந்தார்.

அவரது அநிதீவிர பக்குவத்தையும், அறிவை வளர்ப்பதில் அவர்க்குள்ள அடங்கா அவாவினையும் உணர்ந்து, அம்பலவாணக் கவிராயர் என்னும் அப்பண்டார சந்திதி அவரை நோக்கி “நீ இவ்வாநீனத்தின் தலைமையை வகிக்க ஒருப்படுவீரா?” என்று கேட்டனா. அதற்கு அருணாசலக் கவிராயர் “சுவாமி! தாங்கள் என்னை ஒரு பொருட்டாக

எண்ணி, இவ்வாறு கூறுங்கால் அடியேன யாது செய்ய மாட்டுவேன? ஸ்ரீராமாயணத்தில், தசரத சக்கரவர்த்தி முன்னம் இல்லறத்திலிருந்து பிறகே துறவறத்தை இச்சித்ததாகவும், அவரது திருக்குமாரராக வந்த ஸ்ரீராமபிரானும் சகல ஞானமும் உணர்ந்தும் இல்லறத்தையே கைக்கொண்டிருந்ததாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் இயற்றிய தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளில் முன்னதாக இல்லறம் கூறிப் பிறகே துறவறம் கூறப்பெற்றிருப்பதாலும், அடியேனும் அவ்வான்றோ சென்ற முறையிற் செல்ல விரும்புகிறேன் ” என்று விடையளித்தனர். பண்டாரசநிதி இதைக் கேட்டு “ஆனால் உம விருப்பப் படியே செய்யும்” என்று சொல்லி அவரை ஆசீர்வதித்தனர்.

ஆயினும் கவிராயர் அப்பொழுதே விவாகஞ் செய்து கொண்டு இல்லறத்திற் புருந்தாரல்லா. ‘விவாகம் வித்யா நாசம்’ என்ற ஆன்றோ வாக்கையும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஆதலால், மேலும் சிலகாலம் தேனினும் இனிய தமிழ் மொழியைக் குறைபோகக் கற்றுத் தமிழ்ப் புலமையை கிரப்பிக்கொண்டார்.

பிறகு தமது முப்பதாவது வயதில் கவிராயர், கருப்பூரில் தம் இனத்தவரில் ஒரு புண்ணியவதியை விவாகஞ் செய்து கொண்டனர். இதுவரையில் பிரமசரியத்திலிருந்து கல்வி கீட்டல் ஒன்றிலேயே மனம் பறையிருந்த கவிராயர், இல்லறம் புகுந்தபின்னர், அவ்வறத்தைச் செவ்வையாய் நடத்துவதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகிய பொருளை ஈட்டுங் கடப்பாடுடையராயினார். ஆகவே அக்கடப்பாட்டை முற்றுவிக்க வேண்டிக் காசக்கடை ஒன்று வைத்து வர்த்தகம் செய்துவந்தனர்.

இறைவன் திருவிளையாடல்தான் இருந்தவாறு என்னே! என்னே!! கவிராயரது கல்வித்திறம் மழுங்காது, நாளேற நாளேறப் பிறை மதிபோல் ஒளிமிசுந்து ஒருகாலத்து நிறை மதியாகிக் தென்னாடெங்கும் தண்டமிழ் சிலவுற்று இன் னெளிவிசி விளங்குதற்பொருட்டே போலும் அவர்க்குக் காசக்கடை வர்த்தகத்தாம் பொருள் வருவாய் விதித்திருந் தது! இத்தொழிலிற் சாவகாசம் மிகுதியும் இருந்தமையால், அவர் அவகாசம் நோந்தபோதெல்லாம், தமக்கு முன்னிருந்த தமிழ்ப்புலவா இயற்றிய நூல்களை ஆராய்ந்து வந்தார். அன் றியும் தம லெளகிகத் தொழிலில் பொன முதலிய உலோகங் களை உரையிட்டு மாற்று நிச்சயிப்பது போலத தாம் ஆராயும் நூல்களையும் தம மதி நுட்பத்தால் உரைத்து இஃது இத் தனை மாற்று, இஃது இதனை மாற்று என்று நிச்சயித்து வந்தனர். அங்ஙனம் மாற்றாராயுங்கால மற்ற நூல்கள் பாவற்றினும், தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் இயற்றிய திருக்குறளும், கவிச்சக்கரவாததியாகிய கம்பர் இயற்றிய இராமாயணமுமே மாற்றுயர்ந்து விளங்கக் கண்டார். இவ் விரு நூல்களிலுமுள்ள சீரிய தீஞ்சொற்களும் செவ்விய பொருள்களும் அவர் மனத்தைக் கவரந்தன.

ஆதலால், அவர் அவ்வருமபெரும நூல்கள் இரண்டை யும் இடையறாது படித்து வந்தார். அப்பொழுது திருக் குறளுக்குச் சிறப்புப் பாயிரமாகச் சங்கப்புலவா நாரபத் தெண்மரும் பாடிய திருவள்ளுவமாலையில்,

எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாம் செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதம்சீ ராம் கதை மனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்

என்ற செய்யுளில் திருக்குறளுக்கு ஒப்பாகச் சொல்லப் பட்ட நூற்களுள் சீராமகதை அதாவது இராமாயணம் ஒன்றாகத் தலை அவர் நோக்கி நோக்கிச் சிந்தித்து வந்தார். அதன்மேல் திருக்குறள் நீதிசாரமெனவும், இராமாயணம் அந்நீதிசாரம் இடையிடையே விரவி நிறைய அதனை ஒப்புயர்வற்ற ஒரு தலைவனமீதும் தலைவிமீதும் ஏறழி இயற்றப்பட்ட ஓர் இதிகாசம் எனவும் தெளிந்தார்; திருக்குறள் இலக்கணமாகவும் அதற்கு இலக்கியம் இராமாயணமாகவும் அமைந்திருத்தலைக் கண்டார். அதனோடு தாம் முன்னமேயே செய்துவந்த நூல் உரைமாற்றுப் பரிட்சையில், திருக்குறளும் கம்பராமாயணமுமே மாறறுயாதனவாகத் தெரிந்தெடுத்து வைத்திருப்பதை உன்னினா; பிறகு இவ்விரு நூலுள் எதனை உலகிற்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தலாமென்று சிந்தித்தார் அப்போத்து, திருக்குறள் நீதிசாரமாக நிற்பதால், பாமராக்கு இனிமை பயவாது, பண்டிதர்க்கே பயன்பட்டு வருதலையும், இராமாயணம் நீதிசாரத்தோடு ஒரு புண்ணிய சரிதத்தையும் கூறி நிற்பதால் பண்டிதாக்கும் பயன்பட்டுப் பாமரா மனத்தையும் கவர்ந்து வருதலையும் உணர்ந்தார். இக் காரணங்களோடு அவர்க்கு இயற்கையாகவே இராமசரிதத்தில் உள்ளம் பறையிருந்ததென்பது, அவர் தாம் தருமபுர மடத்தலைமை வகிக்க விரும்பாது இல்லறம், புகுதற்கு ஓர் ஆதாரமாகத் தசரதர், இராமா இவர்களுடைய சரிததிரத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டியதாலும் பெறப்படும். இங்ஙனம் பலகாரணங்களாலும் அவர் இராமாயணத்தை உலகிற் பிரபலப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். ஆதலால் அவர் இராமாயணத்தையே அதிகநூலாகப் பயின்றும், பயில்வார்க்குப் போதித்தும், பண்டிதர் பாமரர் நிறைந்த சபைகளிற் பிரசங்கித்தும் வந்தனா.

இவ்வாறு நிகழ்ந்தது வருகையில் கவிராயா தம் வர்த்தகத்திற்காகப் பொன, வெள்ளி முதலியன கொள்ளவேண்டிப் புதுவைமாநகர்க்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். ஊனெனில் அக்காலத்தில் புதுவையில் பொன வெள்ளி முதலியன நயனிலைக்குக் கிடைத்தன. சீர்காழி வழியாகவே புதுவைக்குப் போகவேண்டியிருந்தமையின் அவர் சீர்காழி சென்றதும், அங்கு மடத்தில் தங்கினார். அமமடம் தருமபுர மடத்தைச் சார்ந்ததாய் இருந்தது. அந்த மடத்திற்கு அப்பொழுது கட்டளைத் தம்பிரானாக இருந்தவர் சிதம்பரம்பிள்ளை என்ற ஒரு காரகாத்த வேளாளர். இவர் தருமபுர மடத்தில், கவிராயரோடு ஒருங்குகற்றவார். இல்லறமபூண்டிருந்த இவர்பண்டார சந்நிதியின் ஏவலால் துறவுபூண்டு சீர்காழிமடத்திற்குக் கட்டளைத் தம்பிரானாக வந்திருந்தார்.

சிதம்பரம்பிள்ளையும், அருணாசலக்கவிராயரும், ஒருவரை யொருவர் விட்டுப் பிரிந்து நெடுநாளாயினமையின், இப்பொழுது தற்செயலாய் சந்திக்கவும் உவகை மேலிட்டு ஒரு வர்க்கொருவர் சேஷமலாபங்களை விசாரித்தனர். பிறகு சிதம்பரம்பிள்ளை தாம் அமமடத்துக்கு வந்தபிறகு கட்டளை வருவாய் முன்னையினும் அதிகமாயினதெனவும், அதனமேல் தாம் கட்டளைமலை என்று ஒரு சிறு நூல பாடியிருப்பதாகவும் கூறி அந்நூலை, அருணாசலக் கவிராயர்க்குக் காட்டினர். அவர் அதனைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டுத் தமது நல்லபிப்பிராயத்தினைத் தெரிவித்து ஒப்பமிட்டார். பிறகு சிதம்பரம்பிள்ளை, கவிராயரிடம் தாம் சீர்காழித்தலத்திற்கு ஒரு *பள் பாவெதற்காகப் பீடிகை போட்டதாகவும், ஆனால் பலவகை

* பள் என்பது, உலா, மடல், பரணி என்பனபோல ஒருவகைப் பிரபந்தம்.

அலுவல்களால், அதை நிறைவேற்றத் தமக்கு அவகாசம் கிடைக்கவில்லையெனவும் தெரிவித்தது, அதை இருந்து முடித்துக் கொடுத்ததுவிட்டுப் போகவேண்டுமெனவும் கவிராயரை வேண்டித், தமது பிடிக்கையையும் அவரிடம் கொடுத்தனா.

அருணாசலக் கவிராயா, அனறிரவிலேயே அந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடி முடித்துவிட்டு, மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்தா கட்டளைத்தம்பிரான அடியார்களுள் ஒருவன் வசம் அதைக் கொடுத்தது அதைத் தம்பிரானிடம் சோதனைவிடுவதோடு, தாம் அவசர காரியமாய்ப் புதுவை செல்லவேண்டியிருக்கிறதாகவும், ஆதலின் அங்குச் சென்று திருமபி வருங்கால் மடத்தில் தங்குவதாகவும், தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்கும்படி சொல்லிவிட்டுப் புதுவைக்குப் புறப்படும் போய் விட்டனா.

தம்பிரான, பொழுது விடிந்ததும் தம் நண்பர் முடித்திருந்த பள்ளுப் பிரபந்தத்தைக் கண்டு, அவர் புதுவைக்குச் சென்று விட்ட செய்தியைக் கேட்டு மிகவும் ஆசசரியமுற்றா. கவிராயா திருமபிவந்தபிறகு அவரைச் சீர்காழியிறுனே தங்கச்செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பம் தம்பிரான் மனத்தில் தோன்றியது. உடனே தம்பிரான தம் நண்பருக்கென்று பெரிய வீடொன்று சித்தம் செய்து, தில்லையாடிக்கு ஆள் அனுப்பி அவர் குடும்பத்தாரை, அவரே அழைப்பதாகச் சொல்லிச் சீர்காழிக்கு அழைப்பித்து அவ்விட்டில் அவர்களைக் கிரகப்பிரவேசம் செய்வித்தனர்.

புதுவைக்குச் சென்ற கவிராயரோ, தம் காரியத்தைச் சில நாட்களில் முடித்துக்கொண்டு திரும்பி வருங்கால், முன்பு அடியானிடம் கூறிச் சென்றபடி சீர்காழி மடத்தில் வந்து

தங்கினார். சிதம்பரத்தம்பிரான் தம நண்பரைக் காணவும், தம்மிடம் சொல்லிக்கொள்ளாமல் அவர் புதுவைக்குப் போனதைப்பற்றிச் சிறிது சலித்துக்கொண்டபின் உலாவப் போகிறவாபோல் அவரையும் உடன அழைத்துக்கொண்டு அவர் குடும்பத்தார உறையும் புதுமனைக்குச் சென்றார். தம்பிரானோடு, கவிராயர் அம்மனைக்குள் றுழைந்தபோது, தம்மனைவி தமமை எதிரொண்டு வரக் கண்டார்! அவர் கொண்ட ஆசசரியத்திற்கு ஓர் அளவிலலை. பிறகு அவர் தமது மனைவி மூலமாகவே தாம் புதுவைக்குச் சென்ற பிறகு நடந்தவை அனைத்தையும் அறிந்துகொண்டார். இனி என்றும் தம் குடும்பத்தோடு சீர்காழியிறறானே, வசித்து வரும்படி தம்பிரான் அவரை வேண்டிக்கொண்டார். அவரும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அன்றுமுதல் சீர்காழியிலேயே வசித்து வந்தார். அது முதலே அவர்களுக்குச் சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர் என்ற திருநாமம் வழங்கி வருவதாயிற்று.

கவிராயர் சீர்காழியில் வசிக்கையில் தம்பிரானுக்குப் பாடிக்கொடுத்த தனிக் கவிதைகள் அநேகம். அவைகளை யல்லாமல், தமக்காகவே பாடிய நூல்கள் பல. அவையாவன, அசோமுகி நாடகம், சீர்காழி ஸ்தல புராணம், சீர்காழிக் கோவை, அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ் முதலியனவாம்.

சீர்காழிக்கடுத்த சட்டநாதபுரம் என்னும் கிராமத்தில், அக்காலத்தே, வேங்கடராமய்யா, கோதண்டராமய்யார் என்று இரண்டு பிராமணர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் சங்கீத சாஸ்திரத்தில் மிகவும் தோசசி பெற்றிருந்தனர். அவ்விருவரும் நமது கவிராயரை அடுத்தது அவரிடத்தில் முன்னதாகச் சில சிறு நூல்களைக் கற்றுப் பிறகு கம்பர் அரு

“ச்செய்த இராமகதையைப் பாடங்கேட்டு வந்தனர். அப்
பொழுது, ஒருநாள் அவர்கள் தம் தமிழாசிரியரை நோக்கி,
“ஐய, தாங்கள் இதுகாறும் வெளிப்படுத்தியுள்ள புராணம்,
நீகாவை முதலிய நூல்களால் தங்கள் பெயர் எங்கும் பரவ
வில்லை. ஆதலால் தாங்கள் இதுகாசம் இரண்டனுள் ஒன்
றைத தெரிந்தெடுத்தது அதை ஒருவகைப் பிரபந்தமாகச்
செய்து முடித்தால் நல்லது” என்று கூறினார்கள்.

அதனமேல, அருணாசலக் கவிராயரும் “இவர்கள்
சொல்வது உண்மையே. நாமும் முன்னமேயே சகல நூல்
களிலும் இராமாயணமே சிறந்ததென்றும் ஆதலால்
அதையே ஒரு பிரபந்தமாகச் செய்து முடிப்போம்
என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். அதை விரைவிற் செய்து
முடிப்போம்” என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இனித தீர்
மானிக்கவேண்டியது, தாம் தெரிந்தெடுத்த அவ்விராமா
யணத்தை எவ்வகைப் பாவால் எவ்வகைப் பிரபந்தமாகச்
செய்வதென்பதே. கம்பா முன்னமே இராமாயணத்தை
விருத்தப் பாவாற் பாடி முடித்திருந்தார். அவரையன்றிப்
பாலபாரதியார் எனபா ஒருவர் அதனைச் சந்த விருத்தமாக
இயற்றியிருந்தனர். மற்றும் பலர் பலவாறுகச் செய்திருந்
தனர். அவைகளின் வேறுக வேறெவ்வகையில் தாம் தெரிந்
தெடுத்த நூலை இயற்றலாமென்று கவிராயர் சிந்தித்தார்.
அப்பொழுது கீர்த்தனையாக இயற்றினால் நலமென்று
அவர்க்குத் தோற்றியது. அதற்கு அநேக காரணங்கள்
அனுகூலமாய் இருந்தன. முதலாவது, அதுவரையில் இரா
மாயணத்தைக் கீர்த்தனை ரூபமாகச் செய்தவா ஒருவருமில்ர்.
இரண்டாவது, தாம் இயற்றும் கீர்த்தனைகளுக்கு இராக
தாளங்களை நிச்சயிப்பதற்குத் தம்மிடம் இயற்றமிழ் கற்று

வரும், இரு சங்கீத விற்பன்னர்களும் வேண்டிய உதவிபுரி வார்கள். மூன்றாவதும் முன்னைய இரண்டினும் அதி முக்கியமான தொரு காரணமும் என்னவெனில், பண்டிதர் க்கே பெரிதும் பயன்படக்கூடிய கம்பராமாயணம் போலல் லாமல், கோத்தனை பெண்களும் பேதையரும் கூடப் படித் துணைதிக்கத்தக்கது. இக் காரணங்களால் கவிராயர் இரா மாயணத்தைக் கோத்தனையாகப் பாடத் தொடங்கினார். முதன்முதல அவர், யுகத்காண்டத்தில் 'அட்டா வெளியே புறப்பட்டா' என்ற கோத்தனைவரையுமே பாடித் தம பிரா மணசீஷர்கள் இருவரிடத்தும் கொடுத்தனார். அவர்கள் அக் கோத்தனைகளுக்கு இராகநாளங்கள் அமைத்துக் கொடுத்தது மன்றி, சென்னைக்குச் சென்று அவைகளைப் பாடிப் பரிசு பெற்றார்கள்.

சிலகாலத்திற்குள் கவிராயர் கோத்தனைகள் தமிழ் நாடுக்கும் பிரபலப்படுவதாயின. அதனால் ஊக்கமுறுத் தப்பெற்றும் தமது பிராமண சீஷர்களால் மேலும் தூண் டப்பெற்றும் கவிராயர் இராமாயணத்தின் எஞ்சிய பாகத் தையும் கோத்தனைகளாக்கி, யாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு கோவைப்படுத்தி என்று மழியாப் பெருமைவாய்ந்த இராம நாடகக் கீர்த்தனை எனனும் நூலை உலகிறு களித்தது அழியாப் புகழ்க்கு உரியராயினார். இத்தகைய பெரும் புகழ்க்குச் சாதனமாக அக்கோத்தனைகளுள் காணப்படும் நலங்கள் பல வற்றில சிறந்தவை இரண்டு. அவையாவன, அவைகள் எல்லோரும் எளிதிலயிந்து ஆனந்திக்கத்தக்க இனிய எளிய நடையில் வாய்ந்திருப்பதும், கவிச்சக்கரவாததியா கிய கம்பா இயற்றிய இராமாயணத்தையே பெரிதும் பின் பற்றி அவர் பதப்பிரயோகங்களையே பெரும்பாலும் கொ ண்டு இயன்றிருப்பதுமே.

நூலை முடித்தபிறகு கவிராயர் அதை அரங்கேற்ற விரு
ம்பினா. முன்னம் கம்பர் தாம் பாடிய இராமாயணத்தைச்
சீரங்கம் என்னும் ஸ்தலத்தில் அரங்கேற்றினா ராதலால்
தாமும் தமது நூலை அங்கு அரங்கேற்ற எண்ணி அங்குச்
சென்றா.

அப்பொழுது சீரங்கநாயகர் திருக்கோவிறறுறையார்
கள் கவிராயரை நோக்கி, “ஐயா, பூரவம் கம்பநாட்டாழ்
வா, இராமாயணத்தைப் பாடி, அதை பூர்வாசாரியராகிய
பூநீமந நாதமுனிகள் திருமுனனா பிராட்டியார் சநிதா
னத்தில் பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினார்.
அக்காலத்தில் பல தருணங்களில் பல அறபுதங்களை அவர்
உலகத்துக்குக் காண்டித்தார். அவர் பாடிய நூலையே நீர்
கோத்தனையாகப் பாடியிருக்கிறீர். ஆதலால் பெருமாள்
எங்களுக்கு உதரவு கொடுத்தால் நாங்கள் இதை இங்கு
அரங்கேற்றச் சமம்திப்போம்” என்றார்கள்.

அதன்மேல் கவிராயர் ஏகாந்தமாக ஓர் இடத்திலிருந்து
ஒரு கோத்தனையால் சீரங்கநாயகரை ஸ்தோதரித்தார்.
அக்கோத்தனை வருமாறு:—

தரு. மோகன ராகம். ஆதி தாளம்.

ப ல் ல வி.

ஏனபள்ளிகொண்டார் அயயா-பூநீரங்கநாதரே
ஏனபள்ளிகொண்டார் அயயா

அ னு ப ல் ல வி.

ஆம்பல்பூத்தசையப் பருவநமடுவிலே

அவதரித்த இரண்டாறறு

நடுவிலே.

(ஏன்)

ச ர ண ங் க ள்.

1. கோசிகன்சொலகுறித்ததற்கோ-அரக்கி குலையில் அம்பு செந்தந்தனே
 ஈசன்விலைமுறித்ததற்கோ-பரசு ராமன்உரமபறித்ததற்கோ
 மாசிலாதமிதிலேசனபெண்ணுடன வழிநடந்தஇளைப்பே
 னுசிலாதகுனஒடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்தஇளைப்பே
 மீசுரமஆம்சிதரகூடச்சிகரக்கல் மிசைநடந்தஇளைப்போ
 காசினிமேலமார்சன்ஒடிய கதிதொடாநதஇளைப்போ-ஒடிச்
 களைத்தோ தேவியைத்தேடி இளைத்தோ மரங்கள்வுழும்
 தொளைத்தோ கடலைக்கட்டி வளைத்தோ இலங்கையென்னும்
 காவலமாநகரை இடித்தவருத்தமோ
 ராவணதிகளை அடித்தவருத்தமோ (ஏன்)
2. மதுரையிலேவருமகளைபோ முதலேவாய மகளைத்தருமகளையோ
 எதிர்எருதைப்பொருங்களை யோகனறைஎடுத்தெறிநதபெருங்கையோ
 புதுமைஆனமுலை உண்டுபேயினஉயிர போகிஅலுத்தீரோ
 அதிரவேடிவருமகுருவிவாயையிரண டாக்கிஅலுத்தீரோ
 துதிசெய் ஆயாகளைக காக்கவேண்டிமுலை னாக் கிஅலுத்தீரோ
 சதிசெய்காலினாலகாளிகனமணிமுடி தாக்கிஅலுத்தீரோ-மருதம்
 சாய்த்தோ ஆடுமாடுகள் மேய்த்தோ சகடுருளை
 தேய்த்தோ கஞ்சனஉயிரை மாய்த்தோ அரகசுன்னுககாச
 சாரதியாயத்தேர் விடுத்தவருத்தமோ
 போரிலேசக்கரம் எடுத்தவருத்தமோ (ஏன்)
3. படிதனிலேமெத்தவுமநானே உம்மைப்பரமஎனவேஅடுத்தேனே
 அடிமைகொள்வீரென்னேத்தானே செய்பொன் அணிஅரங்கப்பெருகானே
 தடமஉறைந்தகருமபாறைசாபமது தடுத்தாரட்சித்தீரே
 விடஒண்ணைதகாகாசுரனுக்கொருகண் விடுத்தாரட்சித்தீரே
 கொடுமைகொண்டமுததுரோபதைக்குத்-துகில்கொடுத்தாடகித்தே
 மடுவில்ஆனைமுன்ஒடிமுதலையை மடித்தாரட்சித்தீரே-அதுபோலே
 வாரும் கிருபைக்கண்ணிலே பாரும் மணக்கவலை
 நீரும் நினைத்தவரம் தாரும்நாரும்என்சாமி
 வட்சமேவும்க வட்சமியுடன்பெரும்
 பட்சம்ஆகஎன்னை ரட்சிக்களமுந்திரும் (ஏன்)

இந்தக் கீர்த்தனையால பெருமாள் திருவுள்ளம் உவந்தது, கவிராயர் சொப்பனத்தில் ஒரு வைஷ்ணவரைப்போல வந்து “இராம நாடகம் இயற்றிய இனமழிப் புலவரே, பூர்வம் கம்பர் தாம பாடிய இராமாயணத்தை அரங்கேற்ற வந்தபொழுது ‘நம சடகோபனைப் பாடினையோ?’ என்று பெருமாள் கேட்டார். அப்பால் அவர் நமமாழ்வார்மீது ஒரு நல்லந்தாதி பாடினர். பிறகே அவர் இயற்றிய இராமாயணம் அரங்கேறியது. அவ்வாறே நீரும் உமது நாடகத்தில் நம்பெருமாளின் பரிசனங்களைப் பாடினால் உமது நூல் அரங்கேறும்” என்று கூறி மறைந்தருளினார். பிறகு அன்றிரவே கோவிறுறையாரைக்கூடும் பெருமாள் வைஷ்ணவ வடிவாகச் சொப்பனத்தில் தோனிக் “கவிராயரால் நமபரிசனங்களைப் பாடுவித்துக்கொண்டு அவர் இயற்றியுள்ள இராமநாடகத்தை அரங்கேற்றச் செய்யும்” என்று கூறி மறைந்தருளினார்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்தபிறகு கவிராயரும் கோவிறுறையாரும் சந்தித்துத் தாமதாம கண்ட சொப்பனங்களைக் கூறி, ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமுற றிருப்பதுணர்ந்து “இறைவன் திருவுள்ளம் இதுவாகும்” என்று அறிந்து கொண்டார்கள்.

பிறகு கவிராயர் தம நாடகத்திற்குத் ‘தோடயம்’ பாடி, அதில் பெருமானின் பரிசனங்களாகிய அனந்தகருட விஷ்ணு, பஞ்சாயுதங்கள், ஆழ்வார், ஆசாரியர்கள் ஆகிய அனைவரையும் அமைத்தார்.*

* தோடயத்தில் அமைத்ததுள்ள விநாயகர், சீரங்கநாயகர் கோவிறு பரிவார தேவதைகளுள் ஒருவர். பாயிரத்துள் கூறியுள்ள விநாயகர், சேனைமுதலியார் பரிவாரத்தன் ஒருவர்.

அப்பால் அவர் நூல், கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் இயற்றிய இராமயாணம் அரங்கேற்றப்பட்ட திருமண்டபத்திலேயே, பங்குனி அஸ்தமாகிய அதே திருநட்சத்திரத்தில் திருவரங்கத் திருமுற்றத்து அடியார்சபை நடுவே முதன் முதல் அரங்கேற்றப் பெற்றது. அக்காலே அக்கோவிலா கவிராயாக்குச் செப்த மரியாகைகளும், சிறக்கத் தந்த பரிசுகளும் பல.

பிறகு கவிராயா தஞ்சாவூர் சமஸ்தானாதிபதி ஆகிய துளசி மகாராஜாமுன் தமது நாடகத்தை அரங்கேற்றச் சென்றார். அச்சமயம் தஞ்சைக்கோட்டை சென்னைநகர் நவாப்பாயிருந்த மகாரா மல்கின தானையால முறறுகையிடப்பெற்றிருந்தது. ஆதலால் கவிராயாக்கு அரசரைக் காண ஏது வில்லாதுபோயிற்று. ஆகவே கவிராயர் புதுவை நகரத்திலிருந்த ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை யெனும் ஒரு பிரபலப் பிரபுவின் முன்னிலையில் தமது நூலை அரங்கேற்றக் கருதி அவரிடம் சென்றார்.

ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை, துளசி மகாராஜர்க்கு அத்தியந்த நண்பர். ஆதலால் தமது நண்பர் கேட்பதற்குமுன் தாம் கேட்பது தகாதென்று மறுத்துவிட்டார். ஆயினும் அவர் கவிராயாக்குப் பலவகையான வெகுமதிகள் செய்து, சென்னையிலிருந்த தமது நண்பர், மணலி-முத்துகிருஷ்ண முதலியாருக்கு ஒரு தகவுரைப் பத்திரிகை (சிபாசுக்கடிதம்) எழுதிக்கொடுத்து அவரிடம் அனுப்பினார்.

கவிராயா அக்கடிதத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்னைக்குச் சென்றார். சென்னையை அடைந்ததும், மணலி-முத்து கிருஷ்ண முதலியாருக்கு ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின் கடி

தத்தை அனுப்பினார். அதனோடு பின்வரும் சீட்டுக்கவியை
பும் எழுதி யனுப்பினார் :—

சித்திதரு கிறவல்லி பத்திதரு கிறவல்லி தேவர்கள் வணங்குமவல்லி
தில்லைநா யகவல்லி சிவகாம வல்லிஇரு திருவிழிக் கருணையாலே
சத்தியவா சகனவன்று பூமண்ட லாதிபாகள் தாமஎன்கணும் துதிக்கும்
சகலபா ஷாசிபுண மணலிமுத் துகிருஷ்ண சதுரீ வாழிகண்டாய்
நத்துமலர் குவளைநான மதியமநீ செஞ்சாலி நானகருவி மழைமேகமநீ
கனிமநா னபரிதிநீபிளவைநான அனலைநீநானகவிஞனவமுதிநீகாண்
சத்தமுள ராமாய ணநதனைக் கொண்டினது சகமுமது பெறவருகிறேன்
சொற்பொருள் அறிந்தளவு சொல்லுவேன் கேடகவே துணைகூட வேணுமநீமே.

இதை, முதலியாரா அங்கீகரித்தாக, கவிராயரைத் தம்
மிடத்துக்கு அழைப்பிதது. தக்க மரியாதை செய்தாரா. கவி
ராயர், “ஐய, அடியேன ஸ்ரீ ராமசரித்ததைக் கம்பா இயற்
மிய இராமாயணத்தைக் கிணங்கக் கீர்த்தனைரூபமாக இயற்றி
யிருக்கின்றேன். அதைத் தங்கள் சமூகத்தில் கூற விரும்பு
கிறேன்” என்றார். அப்போது முதலியாரா, கவிராயரை
நோக்கி, “ஐயா, சிலகாலத்துக்கு முன் இருவா பிரா
மணர்கள் இராமநாடகம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து இங்கே
பாடினார்கள், அதுதானே இது?” என்று கேட்டார். கவி
ராயர் அதவும் நான் பாடியதுதான்; ஆனால் அது இராமா
யணத்தின் ஒருபாக சங்கிரகம். அதையே இப்பொழுது
விரித்து முடிவுவரையிற பாடியிருக்கிறேன்,” என்றார்.

அதன்மேல் முதலியார் “அப்படியானால் தாங்கள்
அதைப் பிரசங்கிக்கலாம்,” என்றார். கவிராயர், அந்தப்
படியே பலர் கூடிய சபையில் தமது இராமநாடகக் கீர்த்
தையை விரித்துப் பிரசங்கித்தார். ஸ்ரீராமா பட்டாபிஷே
கம் பிரசங்கம்செய்து முடிவுபெற்றபோது, முத்துகிருஷ்ண

முதலியார் அவருக்குப் பலவகையான பரிசுகள் கொடுத்து மரியாதை செய்தார். அதன் சிறப்பு, கவிராயர் பாடிய பின்வரும் செய்யுளால் விளங்கும்.

கனமத்தான் கனகாபி வேகந் தந்தான்
 களங்கமில்லாக் கருப்பொருளை அழைத்துத் தந்தான்
 மனம் தந்தான் முடிசூட்டு மாலே தந்தான்
 வாணிசிககா தனத்திருத்தி வரிசை தந்தான்
 இனமத்தான் ராமகதை எவாகும தந்தான்
 எனைராமா யணக்கவிஞன் எனப்பேர் தந்தான்
 அனமத்தான் மணலிமுதது கிருஷ்ண பூபன்
 அகமத்தான் இருமையிலும சுகந்தந தானே.

இவ்வாறு மணலி முதல்கிருஷ்ண முதலியாரால் சன்மானிக்கப்பெற்ற கவிராயர், அப்பால் லிங்கப்பச் செட்டியார் என்பாருடைய குமார தேப்பெருமாள் செட்டியாருக்குப் பின்வரும் சிட்டுக்கவி யொன்றை எழுதியனுப்பினார்.

கணிகொண்ட பஞ்சலட் சணமும் ராமாயணக்
 கடலைபுழ உணராத புலவன்
 கவிராசா புகழ்கின்ற காழி அருணாசலக்
 கவிராயன் எழுதும் ஒலை
 மணிகொண்ட மாபிலிங் கப்பமகி பாலன்
 மகிழ்ந்த சுதன் வணிகாதிபன்
 வருஞ்சீர் படைத்ததேப பெருமான்ம கீபன்இதை
 மனமுவந் தினிது காண்க
 அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணமுரை செய்ததும்
 அதற்கு வெகுமதி செய்ததும்
 அதுமக் குபகார மானதும் இப்புலியில்
 அறியாத பேரு முளரோ

பணிகொண்ட ராமகோத் தனையும்அப் படியே
பரிந்துநீ கேட்க வேணும்
பாரிலஹ ராயிரம் பிறைகண்டு நீபொருள்
படைத்து வாழ்ந்திடுக மாதோ.

இக் கவிதையைக் கண்ட செட்டியார் கவிராயாக்குத் தக்க பரிசளித்து மரியாதை செய்தார். இது நிற்க.

மதாராமல்க நவாபும் துளசிமகாராஜாவும் ஒருவர்க் கொருவா சமாதானப்பட்டார்கள். ஆதலால் கவிராயர் துளசி மகாராஜையையும், அப்பால் ஒரு பஞ்சரத்தினம் மூல மாய் ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையையும், பின்பு உடையார் பாளையத் துரையாகிய உவரங்கபுடையாரையும், வேறு சில பாளையப்பட்டுத் துரைகளையும் கண்டு, தமது நூலை அவர்கள் முன்னிலையில் பிரசங்கித்து அவர்களால் பல கொள்வனவு பரிசுகள் பெற்றார்.

இங்ஙனம் இவா, தாம் ஈட்டிய பொருளைக்கொண்டு சீர்காழியில்தானே இருந்து குடும்ப சமரங்களை செய்து வந்து விகாரி(வடு) ஆனியர் இறைவன் திருவடி சேந்தார்.

கவிராயா, தலையில் தாழ்வடம், இடையில் வெள்ளாடை, மேனியில் திருநீற்றுப்பூச்சு முதலிய சிவசின்னங்கள் பூண்டு, சைவப்பணடாரக் கோலத்தோடு விளங்கினார். இவா தமது விவாகத்துக்குப்பின் பன்னிரண்டு வருஷம் தில்லையாடியில் வசித்து, அப்பால் சீர்காழியில் இருபத்தைந்து வருஷம் வசித்தனா. உயிர் துறக்கருங்கால இவாக்கு வயது 67. இவர் தமது 60-ஆவது வயதில் இராமநாதகக் கீர்த்தனையைப் பாடி முடித்தனா.

இவரது சரித்திரக் குறிப்புகள் பல இவா - சந்ததியா ரால் உலகிற் களிக்கப்பெற்றன.

அருணாசலக்கவிராயர்

பாடிய

இராமாயண ஓரடிக் கீர்த்தவண.

விருத்தம்.

ஏர்கொண்ட நான்மறையின் பொருளை யெல்லாம்
இனியதமிழாறசெய்து தொண்டாக கீந்த
பார்கொண்ட குருகூவாழ் சடகோ பாழ்வார்
பதமலரைப் பணிந்துதிருச செனனை மேவுந
தார்கொண்ட புயாசலன ஒப்பிலலா வீரன்
சதுரன அயனெறாமும ராமசந்தி ரமாலின
சீர்கொண்ட திருவருளின பெருமை தனனைத்
தேறுவேன மனமகிழ்ந்து கூறு வேனே.

ராகம்-தோடி. தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கோதண்டதீக்ஷாகுருவே பக்தரிந்தய
கோகனக மலர் மருவே.

அனுபல்லவி.

தாதண்டமலர்ச்சோலை - விண்கற்பகத்தின் மேலே
தழைக்குஞ்சென்னைநகர்வாழ் - ஸ்ரீவேங்கடேச மாலே

பூதகிழலைஉண்ணல்போல் - ஆவிஉண்டொரு காலை
 போற்றுமயாதவாக்கின்பந - தேக்கசெயதாய்பரி வாலே
 புத்தமுதத்தினை நற்சுரருக்குமுன
 உற்றிடமிகக அளித்ததிசெறகுண
 பூஜிதமபெறு ராமசந்திர
 னேரவுநதர ஸுபரஞ்சித
 புகழலாமகள்தழு வியஅதிபுஜபல
 மிகுபரிமளமுறு துளவணிர்விசுல
 புண்யநீதிமஅண்ட பகிர ண்டங்களைஉண்ட
 தினயனே அகண்ட புகழ்கொண்டபிரசண்ட (கோதண்ட)

ச ர ண ன க க ள்.

தசரதன் சுதனாவுதிசுது
 தரணிமன்னா மன்னவன அதிபுஜபல (தசரதன்)
 தைகமைவாய்ப்பயா மனுநெறி முறைகொடு
 தகுமபோததிநகா அரகசெயரவிசுல (தசரதன்)
 சாப்பராஜசய னத்தினமீது துயில்
 உற்றுவிற்றுபர வஸதுவானதொரு
 தசமுகனால்இடப் பதிமயா அமரர்கள்
 நசையுடனே துதி கரநரஉருவொடு (தசரதன்)
 தாபுணைசசனுமவின சூரியனுமவேதனும
 மாமகவானும அவன பாலனுநதேயுவுஞ்
 சீர அனுமான சுக்ரீவனறசாமபவன
 வாலி அங்கதனீல னாய்வரவானவா
 வானரககளாயமண்ணினில வந்திடசெய்துமட்டி
 தானவர்குலத்தைவிண்ணிற சேர்த்திடக்கங்கணங்கட்டி
 சங்குசக்கரமு மங்களத்தினிலமி
 குந்தஅற்புத அனந்தநற்றீவனும

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்.

வந்துதித்திட ஸீனந்திடத்தரையில்
சம்பரமத்திலில குஞ்சுமித்திரையின்
தன்னிடம்லட்சுமணன் சத்துருக்கனும்கைகேசி
மின்வயிறறிற்பரதனுந் தம்பியராய்ச்சனிக்கத்
தான்எண்ணிக்கோசலை வயிறறிறித்திரைமாதம்
ஆனநவமிபுனா பூசநகூத்திரநாளில் (தசரதன்)
சந்தரவிமபமுக முநகிரைபவளாதரு
கின்றகண்களு நெடுஞ்சிலையெனுதுத
லுஞ்சிறந்தபவளந தனைநிகரத
ராதகுந்தஒளிர் குண்டலமஅணிசெவி
களுநிலவெறிகழு கினைநிகாகளமொடு
விரைகமழ்துளவணி புயமலைகளுமஅலா
கமலமலா அனைய கரமலாகளுந்நெடு
உலகமஅதனைஉணும அழகியவயிரெழு
தாரணிமார்புமவண டாமரைதகாள்களுந்
சாமளமேனியும ராமநனநாமமுந்
தயங்க அருமறை உணாபுங்கவாமிசு
ஜெயம்விஜயபவ ளனுமங்களமொடு (தசரதன்)
தசரதன்சுதன வுதித்தது தனுவிற்றதித்தது
தாடகைப்பாவியை வதைத்தது
விசுவாமித்திரனுடன மிதிலைகருசசெல்லுமபோது
வேதசசிரத்திலநடம ஆடுமசீர்பாதப்போது
இசைவுறப்பட்டளவில அகலிகையென்னுமாத
எழுந்தாள்கல்லுருமாறி இதுவல்லாமல்மண்மீது.
இந்தரபோகசன கன்விலலைரண்டு
துண்டமாகஒடித் தான்அதைக்கண்டு
சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்
கொண்டிடவேமண மானபின்னேவரு

கின்றவழியதனிற் பரசுராமன்விஸ்ரு
 றிந்திடவேசெய்து சனகியோடயோத்தி
 வந்துகூனிகல கந்தனூல்அரசி
 முந்துநீடுபுகழ் தம்பியோடுமலர்
 மங்கைசீதைபதம நொந்துவாடிவர
 கங்கைகமாந்தி கடந்துவாசமலாக
 காவிரிதருசிதர கூடபாவததில
 மேவிப்பரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்
 விரிதண்டகவன வருகொண்டதிலைத்
 திரிஎன்றிடுதவ முனிவனகிாபைபெற
 றிட்ட பின்புவிராதன இருகைஅது
 முட்டவிண்டிட வேசெய்துசரபங்க
 முனிவனஆசிர மந்தனிலேழிற்
 சனகியோடுயதி இநதிரனபோனபின்
 தண்டகாரண்ய வாசிகள்படுதயா
 கண்டனோஇடா தீரதரஇணையறு
 கருணைகொண்டேஅந்த வனமதிறபத்து
 வருடமநின்றுவரும வழியிறசுதிட்ட
 மாமுனிவரங்கொண்டே அகஸ்தியன்றனைக்கண்டு
 சேமவற்சரங்கொண்டு துதித்தவனறனைவிண்டு
 சென்றுசடாயுஉற வாடப்பஞ்சவடியில்
 நின்றவிடாதமய லோடுகொஞ்சியபெரு
 நீலிஞாப்பனகை காதுமூக்கரிநது
 காலனார்க்குநிகராகப்போகருவந்த
 கரதுஷணத்திரி சிரசனஆதியரை
 அரைநாழிகைதனில் மறலிநாடதனில்
 அனுப்பிமான உருவாய்வந்தமாரி

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்.

சன்கையாற் பிடித்திடவேபோன
தருணங்கண்டிராவணன் தபசிபோல
விரைவில்வந்துசீதையை நிலத்தினோடு
மேலெடுத்துச்செல்லும போதுசடாயுவின்
ஆவியினைவதைத் தசோகவனத்தினில்
அரியசிறையிலிட வேசானகிதனைப்
பிரியும்அதிகதுயா ஆலோசினமண்ணிப்
பின்மதிக்கவந்தனைச சொர்க்கமஹ்ரிச்சவரி
சொன்னவிதங்கொடு சுககிரீவனைததனது
சொந்தம்ஆக்கி அக்ரமமிசுவாலிதனை
முந்தவாட்டிவிக்ரம அனுமானை அளி
மொய்த்தகுழற்சீதைதனைத் தேடவிடுக்க அவன்
உத்தமசம்பாதிதனனால் உளவறிந்துகொண்டு
ஒப்பில்லாதவிஸவரூபங் கொண்டுமயேநதிரம்ஏறிச்
செப்பமாய்க்கடலைத தாண்டிலங்கையிறசேர்ந்து
திடமுறுலங்கணியை முதறபலியிட்டுச்சீதையைக்
கடிபெறுலங்கைஎங்குந தேடிககாணுமறபினபு
காவல்மிகும்அசோக வனத்திறறி ரிசடையன்பு
மேவக்காததிடவட முகம்பாாதகிருக்கக்கண்டு
விஜையகோதண்டராம தூதனநான் என்றுசொல்லி
நசைதருங்கணையாழி கொடுத்துத்திடமுங்கூறி
நாயகிசீதைதநத சூடாமணிகைக்கொண்டு
தீயகிங்கரரண்ப தாயிரமடோரகளொடு
செழுந்தஅசோகவனத்தையும் அழித்திடக்கண்டெதிர்த்தக்
கொழுத்தராட்சதசேனை யொடுசம்புமாலிமிகுத்த
கொடுமைசெய்பஞ்சசேனா திபாகளும்அகூதனும்
மடியநாற்பதுவெள்ளம் அரக்கரோடிந்திரசித்தன்

வந்துபோர்செய்ய அனுமந்தன் அந்ததளத்தைச்
 சிந்துசிந்தாக்கிஇந்திர சிததன்தேரை அழித்துச்
 சிலையைமுறித்துமுடித் தலையைஉடைக்கஅவன்
 வலியப்பிரமசாபத்தாற கட்டராவணன் அப்போ
 வாலிலநெருப்பையிட அநதநெருப்பைலங்கையின்
 முலைக்குமுலைஇடடுக கொளுத்தநீற்றுககிவிட்டு
 உளமகிழ்கொண்டுமீண்டு வந்துசாயியைச்சேவித்து
 அளிதிகழ்சூடாமணி தரக்கண்டுமகிழ்ந்தபின்பு
 அடலமிகுதத எழுபதுவெள்ளவானரப
 படையுமஒப்பிலஅதின அதிபருமரீடிய
 பரிவொடு தெனகடல அருகிலிசிறைநதபின்
 சரணமஅடைந்துநின் துணையடி தந்தநுள்
 சாமிஎனறவி பீஷணனறனக்குலங்கா
 பூமிதநதுவிகாதளு செய்தவருணன்மேற
 பொற்கணைவிடுததவனை வரச்செய நபுஜபல
 சித்திரககவிஇனங்கள அழைக்கொடுவிரைவொடு
 சேதுபநதனஞ்செயவிதது நீள்கடலவனைநகிடு
 மாதிரமபயநதிடச செயராவணன இலங்கைகளை
 வந்துமுற்றுகசெயதுகொண்டு தம்பிஅங்கதனமீதும்
 முநதுவிககிரம அனுமந்தன அடபுநதனனிலுமவழி
 முகண்டநதிகில்மேவி அதிரநதிட
 கோதண்டநதனில நாடுறொலிகொண்டுற
 குரைகடல்வெருவிட நெடுநிலம் அதுதனை
 ஒருசுமைஎனஉறும் உரகனஉடல்நெளிய
 உயர்மதிகதிாவழி பிசகிடநெடுவரை
 அயாதரவுடுஇனம அதுதரையிலுதிர
 அணிரததஜபரி பரிசனவகைமிக
 அணிஅணியொடுவர அதிவலிமைகள்சொலி

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்.

அனல்கக்கிடும் அத்திரசத்திரமழு
கனசக்கரம நெட்டயில்பட்டயமொடு
கதிர்விசங்கதிர முத்தலைஞலங்
கதைவாரா அஞ்சிலைகைக்கொடுதாளங்
காளஞ்சினனநதாரைகள் மததளபேரிகள் பலவித
மேளம்பினனும் நாகசுரதொழுகைஒலிதர
வீரராவணனதேரில் ஏறிப்போககள் த்திலவந்து
சேரவே அவனசேனை வீரயாரும போரிலமுநத
தீயவசகிரமுஷ்டி துனமுகனசுபாரிசன
மாயபிரகஸ்தனெகட்ட வனமனநுகொள நீசரை
வானரவீரர்களெகாஸல ராவணன இவரை வெலல
சானகிமணனவிலலிற் சேனைமாரிஎன்று சொல்லத்
தகுஞ்சரங்களை விட்டு அவனதோலிலைமுறித்துத்
திகழ்மணிமுடிபத்துந தரைமேலஉருளச்செய்து
திடமொடுசண்டசெய்ய நாளைவாதுன்றுபோவென்று
விடைதரமனமநொது தனியாயப்போயலங்கைசேர்ந்து
வெற்ற்சோகுபபகனனை நித்திரையிலிருநகெழுப்பி
அதத்தியிலசண்டைகுகும விடுததிட அவனகளத்தை
அடுக்கராகவன அமபு தொடுககவேகுமபகனன்
நொடிக்குள் காலுகையும்போய படிசுருள்ளேழுண்டமாகி
நொந்துபினசாமிதனைச சிந்தனைபேசி
இறந்ததைராவண னறிந்ததிகாயனை
அனுப்பஅவன பரிசனைத்திரளிடுகுடு
முனைத்தலைவாகளுஞ் சமாககளம அணுகி
முச்சிரத்தன்வயமஸ்தன குமபனதேவாந்தகனும்
அச்சமறறணமஸ்தன வமபன்நராந்தகனும்
அனுமான்முதலோகையால் மடிந்திட அதிகாயன்
சினமாகியினையோனோட மா செய்துடிவாகச்

செய்துதெரிந்திர சித்தன்தேறில்ஏறி
 வெய்யசதுரங்கம மொய்க்கப்போரில்விறி
 விஞ்சஞ்சுக்ரீவன பனசனசாமபன அனுமான
 வஞ்சம அறறநீலன முதலினோகள் தமையும
 வாட்டககண்டு லட்சுமணன தனவிலலிற்சரம
 பூட்டஇநதிரசித்தன ரதகஜபரிஜனம
 புரவியாவறுமமாணி தானுமிகமெலிநது
 இரவில்நாகபாசத்தை ஏவ அதனாலநொநகு
 இலக்குமணன முதலோக ளத்திறபடுககராமன்
 அக்கணமவ்விடமேவி திகைத்துவருநதுமேவனோ
 அடலசோகருடனவர நாகபாசநதெரிதது
 விடயாவருமளமுநது போரில்விறிக்கதிசுச
 மிதமறறசேனைசூழ உச்சிரநகொண்டுவாதெதிராத
 மதமுறறகூரியடுகது வசசிரதநதனவிடருமமக்கள்
 மாலிசிககனபேயன பரிதிககண்ணையும
 ஆலமஅஞ்சந தீயகுருகிககண்ணையும
 ஆக்குககவித்தலைவா மாயககராமலட்சுமணர்
 தாக்கமகரககண்ணன அககினிகேதுமடிய
 தசமுகன அதைத்தெரிந திரதிரசித்தனைவிட
 வகைகொளளும அவனகளவநதுலட்சுமணனுடன்
 வாதசெயயதூளையோன அடபோதுசரமாரிவெயயன்
 மீதிலெயயஅதனால அப்பாதகனதிரேகமகைய
 விண்ணில்மறைநதுதன னூரைச்சோநதுசூது
 பண்ணிவெல்லஎண்ணி போருக்கமபனோடு
 பாவிமகோதரனை ஏவ அவர்களம
 மேலிபலத்துடனே ராவிலஅமர்விரிய
 வீறம்அனுமான்தன்னால அகம்பன்லிகும்பனிசிரங்களுருடையன் -
 சிறம்மகோதரன் கைச்சரககள் அழுந்திட வருந்ததிஇலையவன்

திகைக்குமலேவனையில் இந்நிர சித்தன அங்குவந்து
 மிகுத்தபிரமமாஸ்திரமவிடுக்கத் தம்பிமுதலோசாயந்திட
 வித்தகபூரீராமனகண்டு மெத்தவும ஆகுலங்கொண்டு
 சித்தப்பிரமையாக அன்று உதம அனுமானசென்று
 செழித்தசஞ்சீவிபரு வதத்தைகொண்டுவந்தான்
 பிழைத்தனைவருமேபோருக கெதிர்க்கஇந்நிரசித்தென்னும்
 பித்தனமாயாசீதையை வெட்டிநி குமபலையா
 கத்தினசாலைசேர அதைதெரிநகிரையவன
 கணைமழைபொழிநகரக்கன செய்யுமயாகமழித்து
 கூணமதில அவனசிரததைக கொயதுதேவாதுதிக்கச
 சாமிபாதநேரிலவைகக ராவணன்றித்தனடேவமாசெயவிட
 பூமிபாரமான துஷ்டமூலபலககள் ஓர் ஆயிரம்வெள்ளமும்
 போரிலேறுதல்கண்டுவானர வீரரோடேவென்றியாகிய
 தீரராகவனசண்டமாருதம் ஆகிசாகனபஞ்சபோலேகெட
 திவவியமோகநாஸ்திரமவியெங்குமராமனாகத்தோன்றிட
 வெய்யாயாரும்பார்க்குனதாவித தங்கன்றிறுக்கனேமாண்டபின்
 வேதனையேசெய்யும் சாதககாதக
 பாதகனான மகோக்ரனபோசெபது
 படையுமபோயராகவன்கைக் கணைதனனால ஆவியுண்டு
 மடியவேராவணன தூச சகுனமமென்மேலுங்கண்டு
 வந்துபெருஞ்சுணடைசெயபசாமி ராவணபத்திரத்தையும்
 விநதை அடபுகொண்டுகொய்யக்கொய்ய மீண்டும்மீண்டு முன்க்கஆக்
 வேனையிலேஇதமாக பிரதாபகு
 னாளவிபீஷணன் ஒதுமஉபாயத்தி
 னுல்லிணைபயபிர மாஸ்திரம அதனைவிட்டு
 ஆலமனைவிழி ராவணன்நாபியில்வைத்த
 அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள்சிதறச்செய்து
 இமையவாமுனிவர்கள் படுதுயரமஒழித்து

இணையிலெழிறசனகி தீயினிறகுளித்தபின்பு
 துணைவன்கவிப்படைவி பீஷணனுங்கற்பிலங்கு
 துயசீதைனறெடுபுஷபக மீதிவேறிமுன்வினைமுற்றிலும
 மாயவேசெயகின் றமசத்துவ மானசேது அணடையல்லஒப்பறு
 மாதேவறகன றநீராட்டி இறநகித்திருப்பிமுனவநதவழிகளை
 சீதேவிசகனபொடுசாட்டிமகிழ்ந்தநடந்து பன்னருந்தவனிலை
 திகழும்பரத்துவாசன மடததினிறசோநதபின் திடத்துடனனுமானை
 புகழும்பரதராஜன துடததினிறசேவிடநொடிசுருளளே அவனபோன
 போதுசாமிவரவைக ளானேனென றுபரதன
 ஓதுநதீயினிலவிழப போககககண்டு அனுமன
 மோதிரநதநதுபதருதேரகுபத்வரமுனிமடமவநதுசோநநானென்று
 ஆதரவுஞ்சுடமுநகறி பரதனிடப விரைவல்ல விடைகொண்டு ஆஞ்ச
 அசகணநதிருபயலோ சரடசகன உணனுமவேளைகக [நேயன
 ரைககணபமுநதிவநதேரதப படசங்கொண்டவனைக்
 வைத்துவரசனபுசிததுப் புஷபசபநிறகதித்து [கூட
 சத்யபரதன துதிகக உததமகுருகனமதிசக
 தகைமைமேவிய அயோத்திரகரிலவநது
 திகழும்முவுலகும போற்றஒளிசிறநத
 சித்திரயிசுந்க சிங்காசனமீதினில
 அற்புதமஉற்றசெந தேனமொழியாளன்ம
 தன்னிசீதையோ டமாநதுபேரிகையு
 மன்னுதாளயிரு தங்கநாகசுர
 வாததியமஒலிக்கவரு சுராமருமலாகொடு
 நரற்றிசை இறைககவெகு முனிவாகள் மணிமுடி
 நரபதிகளும்வா நரபதிகளும்பூ
 சுரரதுதிசொலவே கவரிகள் அருகே
 துயலட்சுமணனுடன் சத்துருக்கனும்கிட
 நேயம்உற்றபரதன்உட் களித்திதமபேசியே

நிலவெறிதருசந்திர வட்டக்குடைகவிக்க
 பலமிசு அனுமந்த நற்றுணை அடிபிடிக்க
 பகர்வசிஷ்டனால் மருடாபிஷேகங்கொண்டு
 ஜெகதலததுளளோர துதிபேசசசோவைதந்த
 தினதயாநிதியே அடியாரஉள
 மேநிலையாய்நிதம வாழ்வரதாஉயா
 வேதா அரி அணை மேவுவினோதா
 தாதாசுராமுதலோர துதிபாதா
 சதுரனேசரா சரங்கனேததருமுலா
 துகிசெயராஜசே கரனறமிழ்க்கணுகுலா
 சுமுகககுணசுந்த ராங்கசுகோதநய
 விமலவிபவவிந்தை யோங்கநிமிருஜப
 கோதண்ட தீக்ஷாகுருவே-பகதரிாதப
 கோகனகமலா மருவீவ.

அருணாசலக் கவிராயர் பாடிய இராமநாடகத்தின்
 அருமை பெருமை தமிழ்நாடு முழுவதும் அறியும். உதாரண
 மாக, ஸ்ரீராமர் வரலாற்றைக்கோசிகா கூறுவதாகவும்
 கூனியைக் கைகேயி கோபிப்பதாகவும் இயற்றப்பெற்றுள்ள
 கீர்த்தனைகளைக் கீழே காட்டியிருக்கிறது, காண்க.

தரு. ராகம்-சங்கராபரணம். தாளம்-ஆதி.

ப ல் ல வி.

ஆர என்மெண்ணாமலே நானும்-இவன்
 அதிசயங்களைச் சொல்லக்கேளும்.

அ னு ப ல் ல வி .

சூராத்ரி சூரன ராமன ளனுமபேரன

சுருணநீரனரவி குலகுமாரன

இவனை(ஆர்)

ச ர ண ன க ள் .

1. ஆதியில தசரதன புத்திரகாமேஷ்டி

யாகம செய்யவென்று தொடுத்தான்-வந்த

பூதமதந்தபர மானகதை நாலாகப்

பொன்னின் கமலததில் எடுத்தான்-அதில்

சேதி கோரலைக்கொன்றும கைகேசிக கொன்றும்

சுமதநிரைக்கிரண்டிமாக கொடுக்கான்-மூத்த

பேதைதேவரலை இடதுகிறதராகவன

பிறந்தான் என் கவலையை விடுத்தான்-இவனை(ஆர்)

2. தலையாமரகன லட்சுமணன் சததுருக்கன்

தம்பியா இவனுக்கு

நேயம்-மிகு

கொலையாளன் சுவாகுவையும் சேனையையும் இவன் அம்பு

கொண்டுபோனதென்ன

மாயம்-நான்

உலையாதென வேளவியை முடித்தானே இவன் அம்பான்

உருண்டதே தாடகை

காயம்-மெத்த

மலைபோலே வந்ததும பனிபோலே போச்சிந்த

மகராசன் செயதச

காயம்-இவனை(ஆர்)

3. தூரததும சாபம் அகலிகைக்குக்காலினாலே

துடைத்தானே அவள் உடல் மாசை-சொல்லும் .

பெருக்கம் என்ன இவன பிறக்கவே உலகெங்கும்

பிறந்ததே மங்கள்

ஓசை-உங்கள்

பருத்தவில் இவன்கைக்குப் போதுமோ போதாதோ

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்.

பார்க்கவேணும் இன்னோ ஆசை-இங்கே
வரச்சொன்னாலும் வரக்கிடைக்குமோ வலிவிலே
வந்தானே நீங்கள் செய்த பூசை-இவனை(ஆர்)

தநு. ராகம் - ஆனந்தபைரவி. தாளம் - ஆதி.

ப ல ல வி.

நாமனுக்கு மன்னை முடிதந்தாலே நனையுண்டொருக்காலே

அ னு ப ல ல வி.

பாமரமே உனககென்னடி பேச்சே
பழம் நழுவிட்டாலில் விழுந்தாறபோல ஆச்சே(ராம)

ச ர ண ங க ள்.

இந்தவாததை சொனனாய் எனககெவா	நேரடி.
பிரமாதிகளுமவரு	வாரடி
இதுவேநல்ல	சீரடி
வாயாடாதே	பாரடி
ஆரடி	எனக்குச்சரி(ராம)
பரசராமன் கொவம்	தீர்த்தவண்டி
நம்மையெல்லாம்	காததவண்டி
பட்டம்கட்ட	ஏற்றவண்டி
நாலுபேரில்	முத்தவண்டி
அவன்	என்கண்மணி(ராம)

௨

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

சே வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

உ
சிவமயம்

சூக்தாசா

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

திருமல்லாபுரம்

சே வெ. ஜெட்டிலிங்கம் பிள்ளை

எழுதியது

செனனை

சோலடன் அச்சு - கூட்டம்

1923

உ

சிவமயம்

முகவுரை

இச்சரித்தலைவராகிய முதலியாரவர்களையும் அவர்கள் சைவாபிமானத்தையும் சைவவுலகம் நன்கறியும். இவர்கள் சரித்திரத்தை என்றும் நிலவுமபடி செயதல் சைவர்களது கடமையேயாம். தமது உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய மூன்றினையுஞ் சைவாபிவிருத்தியின் பொருட்டே தத்தஞ் செய்த இப்பெரியாரது சரித்திரத்தை யான எழுத்தத் துணிந்தது அவர்கள் மாட்டு யான் கொண்டிருந்த அனபிறகு அடையாள மாகவேயாம்.

இவ்விடத்தில் முதலியாரவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏறப் பட்ட நட்பின் தன்மையைக் குறிப்பிடுவது மிகை யாகா தென்று நினைக்கின்றேன் :—

1910-ல், இவர்கள் எழுதிய “ரசுர நிச்சயம்” எனும் தமிழ்ப் புத்தகத்தை யான படிக்க நோந்தது அப் புத்தகத்தின் அருமையை நோக்க அதன் ஆசிரியராகிய முதலியார் மீது அதிக மதிப்பு இயலபாகவே ஏற்பட்டது. சிலகாலதிற்குப் பிறகு, அவர்கள் சித்தாரத் தீபிகையில் எழுதிவந்த பல அரிய விஷயங்களைப் பாரவையிட்டேன். அதனால், அவர்களிடத்து யான முன்னரே கொண்டிருந்த அன்பு முறுகி வளர்ந்தது, அவர்களுடன் கடித மூலமாகத் தொடர்பு வைக்கவும் தூண்டியது. 1913-ல் கடைசியில் Essentials of Hinduism எனும் சிறந்த நூலை அவர்கள் வெளியிட்ட பின்னர், அதனைப் பெற்று வாசித்ததின் பய

கை அவர்களுக்கும் எனக்கும் நேசம் அதிகரித்தது 1916ஆம் டிசம்பராய் முதலியாரவர்களைச் சென்னை சைவ சித்தாரத மகாசமாஜத்தின் அக்கிராசனராகச சடுதியில் தந்திமூலமாக அழைத்த போது, அவர்களுக்குப் பல முக்கியமான வேலைகளிருந்தும், சைவாபிமானங் கருதியுடனானது வேண்டுகோட் கிணங்கியும் வர ஒருபப்பட்டனா அப்போது (8-12-'16) அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதம் வருமாறு —

> * * *

I thought over the subject and consulted some of my friends and came to the conclusion that I should accept the offer though it may be some inconvenience. The request having come through you, I could not have declined it.

I have fixed my son's marriage for to-morrow and there are other matters in which my presence is required. Anyhow, I must be prepared to sacrifice something for the benefit of my religion and I have, therefore, accepted the offer

* * *

1916ஆம் டிசம்பராய் 28உ தான் யான அவர்களை முதலிற சந்திக்கும் பாககியத்தைப் பெற்றது. அவர்கள் எழுதிய புத்தகங்களாலும் பல அரிய வியாசங்களாலுமே எனக்குச் சைவசித்தாரதப்பற்றை உண்டாப்பிற்று என்று கூறலாம். அதனால் அவர்களை எனது குருவாகவும் தந்தையாகவும் மதித்துவந்தேன அவர்களும் என்னைத் தமது சொந்தக் குமாருனைப் போலவே நேசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் புத்தக விற்பனை, புத்தகமச்சியற்றல் முதலிய பல சொந்தக் காரியங்களை என்னிடமே முற்றும் ஒப்பித்தி வந்தனர். 1922ஆம் காசியாத்திரையாகச் சென்னைக்குத் தமது குடும்பத்துடன் வந்திருந்தபோது என்னிடமே தங்கியிருந்தனர். தமது சொந்த ஊரவர்களும் வேறு

சினேகர்களும் பலா இருந்தும் அவர்கள் என்னுடன் தங்கியிருந்தமை அவர்கள் என்மீது வைத்திருந்த அன்பின் பெருக்கைக் காட்டுகின்றது. உற்று நோக்குமிடத்து, அவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு திருவருட்சகாயத்தாலேயாம். இதனைப்பற்றி முதலியாரும் எனக்கு 25-8-'15ல் எழுதிய கடிதமொன்றில் விதந்து பாராட்டியிருக்கின்றனர் அது பின்வருமாறு —

* * * *

We do not know each other personally, still I think there is some Providential influence that has linked us by real friendship May this continue long!

* * * *

இது காண்க கூறியவாற்றால், முதலியாரவர்களுக்கும் எனக்கும் இருந்துவந்த சம்பந்தம் தெற்றெனப் புலப்படும். தற்புகழ்ச்சி கருதி யான இவைகளைக் கூறவந்தவனல்லன். இது உண்மையேயாம்.

முதலியாரவர்கள் சரித்திரத்திற்கு வேண்டிய விஷயங்களை உபகரித்த அவர்கள் குமாரா, ஸ்ரீமான ச. நவரத்தின பிள்ளையவர்களுக்கும், இந்நன் முயற்சியிற்பல வுதவி புரிந்த எனது நண்பர், கழுத்துறை ஸ்ரீமான செ. வேலாயுதம் பிள்ளையவர்களுக்கும் என மனமாரத் வந்தனமளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது அறியாமை காரணமாக இதன்கண் ஏதேனும் குற்றம் ஏற்படின் அதனைப் பொறுப்பது அறிஞர் கடனாகும்.

அன்பாபணி செய்யவென யானாக்கி வீட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானேவந்தெய்தும் பராபரமே.

(தாயுமானவர்)

திருமயிலாப்பூர், }
குதிரோற்காரிஸ் }
ஆவணி ௨௬௨ }

இங்ஙனம் :

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்.

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

ஈழ மண்டலத்தைச் சார்ந்த யாழ்ப்பாணத்திலே, கொக்குவில் எனனுங் கிராமத்திலே, சைவ வேளாள குலத்தை விளக்க வந்த குலசேகர முதலியார் மாபிலே கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினிடையிலே சபாபதிப் பிள்ளை எனபவா ஒருவரிருந்தார். அவர் முல்லைத்தீவுக் கச்சேரியிலே பிரதான ஷிகிதா உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் அககாலத்தில் பிரபல செல்வந்தராய் விளங்கிய பெரிய முருகேசு எனபவரின் புத்திரியாகிய ஆசசிமுத்து அம்மையை விவாகஞ் செய்தனா. அவ்விருவருக்குஞ் சென்ற காலபுத்திலு (1858 கி. பி.) சித்திரையீர் நடவ புதனகிழமை, அசவினி நட்சத்திரங்கூடிய சுபதினத்திலே, ஒரு சறபுத்திரா பிறந்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானாது பரியாயப் பெயர்களிலொன்றாய் “சபாரத்தினம்” எனனும பெயரை இட்டனா. அப் பெயர் சிறு பிராயத்தில் இடுகுறியாக அமைந்த போதிலும் காரணவகையால் அது சாலவும் ஏற்புடைத்தென்பது இப்பிள்ளையின் பிற்காலத்துச்சீவிய சரித்தர்தால் புலனாகும்.

கல்விப் பயிற்சி

இப்பிள்ளைக்கு உரிய காலத்திலே, அவர் தந்தையார் வித்தியாரம்பஞ் செய்து வைத்தனர். முதல் முதல் தமிழ்க் கல்வியை அக்காலத்துப் பிரபல பண்டிதராக விளங்கிய கொக்குவில் சுயம்பு நாதர் என்பவரிடங் கற்றார். ஆங்கிலக் கல்வியை இப்போது Central College என்று வழங்கப் பெறும் அப்போதைய Cock's பாடசாலையிற் பயின்றார். தமிழை இக்காலத்துப் பிள்ளைகளைப்போல அசட்டை செய்யாமல் ஆங்கிலத்தோடு ஒருங்கே விரும்பிக் கற்றார். ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவலர் பெருமானிடத்தும் சிலகாலம் அவர்களது பாடசாலையில தமிழ்க் கல்வி பயின்றனரென்ப அப்போது இவருடன் ஒருங்கு கற்றவருள் முக்கியமானவர், யாழ்ப்பாணச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் அதிபராக விளங்கும் ஸ்ரீமத த. கைலாச பிள்ளை அவர்களாவார். நாவலர் பெருந்தகையாரது அருட்பார்வையின திறத்தால் இவருக்குச் சமயபத்தி இளமையிறறானே வேருன்றியது. நாளேறவேற அது பெரிதும் வளாவதாயிற்று. நாவலர் வர்களைப்போலவே இவரும் தமது பததொன்பதாம் வயது முதல் சமயச் சார்பாக உழைக்கத் தலைப்பட்டனா.

சமய உழைப்பு

இருபது முப்பது வருடங்களுகு முன்னர் Charles Bradlaugh என்னும் தத்துவ ஞானி ஒருவரிருந்தனர். அவர் பிரபல பண்டிதரேயாயினும் ஊழ்வலியால் 'கண்டதே காட்சி', 'கொண்டதே கோலம்', 'எல்லாம் இயற்கை அமைப்பே' என்னுமரீர்ச்சுவாதக் கொள்கையைத் தழுவி யிருந்தார். அதனோடு அமையாது, தம் கொள்கையைப் பரப்புதல் நிமித்தம் அநேகம் சுவடிகளையும் வெளியிட்டனர். அச்சுவடிகளைக்கண்டு நம்மவருட் சிலர் மருண்டனர். அவரது கொள்கை நம் நாட்டிலும் சில தமிழ்ப் பத்திரிகை வாயிலாகவும் பிறவாற்றாலும் பரவத்தொடங்கியது. நமது

சமயத்திற்கும் தேயத்திற்கும் அதனால் பெரிதும் கேடு சூழ்வதாயிற்று. உலகாயதம் நமது நாட்டிற் புகுநததைக் கண்டு சகிக்கலாற்றாது, நமது பிள்ளையவர்கள் அதனையக் காலத்திற கேற்றவாறு தருக்க முறைப்படி கண்டித்துப் பலகடிதங்கள் யாழ்ப்பாணத்து “உதயபானு” என்னும் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டனர். இவரது கண்டனங்களின் பயனாகப்போலும், நீரிச்சுவாதம் நமது தமிழ் நாட்டிலிருந்து சிறிதுகாலத்திற்கெல்லாம் நீங்கியது அப்போது இவா எழுதிய கண்டனங்களே பிறகு சில பல திருத்தங்களுடன் “அச்சுரநிச்சயம்” என்னும் பெயருடன் 1896-ல் புத்தக ரூபமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன

உத்தியோகம்

இவா, 1878-ல் அரசாங்க உத்தியோகத்திற் சாமானிய லிசுதராகவே முதலில் அமர்ந்தார். பிறகு தமது ஊக்கத்தினாலேயே மேலான பதவிக்கு வந்தார். முல்லைத்தீவு, கொழும்பு, கண்டி முதலிய இடங்களிலும் உத்தியோகம் செலுத்தினார். சிலகாலம் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி முதலியார் என்னும் உத்தியோகத்தை நடத்தினார். அப்பால யாழ்ப்பாணத்து டெபுடி பிசுக்கல ஆகவும் விளங்கினார். இவ்வுத்தியோகத்தை ஏறக்குறைய பத்து வருடம் வகித்து 1921-ல் ஆறுதல அடைந்து, உபகார வேதனம் பெற்றார். இவ்வுத்தியோகம் மிகப் பொறுப்புடையது. அதனை நமது முதலியாரவர்களுக்குக் கொடுத்தது இவர் மாட்டு அரசாங்கத்தார் வைத்திருந்த அபிமானத்தைக் காட்டுகின்றது. மேலும், அரசாங்கத்தார் தமது நன்மதிப்பிற்கு அறிகுறியாக 1905-ல் முதலியார் * என்னும் பட்டத்தை அளித்தனர் பிறகு, 1917-ல்

* “முதலியார்”, “இராசவாசல் முதலியார்” என்பன இலங்கை அரசாங்கத்தாரால் சுதேசிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டங்கள். இவை, இராவ் சாகிப், இராவ் பகதூர் முதலிய இந்திய பட்டங்களைப் போன்றவை.

சமாதான நீதிபதி (J. P.) என்னும் கௌரவ உத்தியோகத்தினைக் கொடுத்தனர். கடைசியாக 1919-ஆம் இராசவாசல் முதலியார் என்னும் பட்டத்தினையும் தந்தனர். உத்தியோகத்திலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னரும் Headmen Commissionல் ஒரு அங்கத்தினராக நியமித்து கிராமாதிக்காரி முறையினைப் புதுப்பிக்க வேண்டினா ஆனால் இன்னும் அரசாங்கக் கடமைகளை செலுத்தி நெடுங்காலம் உபகார வேதனம் பெறும் பாககியத்தை முதலியாரவர்கள் பெற்றாரில்லை.

குடும்ப வாழ்க்கை

இவரோடு உடன் பிறந்தவா மூவா தமக்கையின் பெயர் அன்னபூரணி அம்மாள், தம்பியின் பெயர் ச. குழந்தைவேற பிள்ளை, தங்கையின் பெயர், சின்னத்தங்கச்சி அம்மாள். தமக்கையுந் தம்பியும் இவருக்குமுன்காலஞ்சென்றனர்; தங்கை இன்னும் சீவந்தராக இருக்கின்றனர். தம்பி இவாமாட்டு அதிக விசுவாச முள்ளவா அவருக்குச் சந்தானமில்லை. அவர் 1920-ஆம் இறந்தபோது அவருக்கு அநதியேட்டி முதலிய அபரக்கிரியைகளை நமது முதலியாரவர்களே இராமேசுரத்திற் செய்தனர்.

1889-ஆம், நமது முதலியாரவர்கள் பொன்னம்பலப் பிள்ளை என்பவரின் புத்திரியை விவாகம் செய்தாரா கனகம்மாள் எனனும் அப்பெண்மணியின் மாட்டு நவரத்தினம் என்னும் ஒரு ஆண்மகவும், பரஞானம் எனனும் பெயருள்ள ஒரு பெண்மகவும் பிறந்தனர். 1906-ஆம் அவ்வமமையார நோய்வாய்ப்பட்டு இரண்டு குழந்தைகளையும் விட்டு இறந்தனர். இரண்டு வருடங்கழித்து, தமது மனைவியாரின் தங்கையாகிய சொரணம்மாளை விவாகஞ்செய்து கொண்டனர். அவரிடத்து ஒரு பெண்மகவு உதித்தது அப்புதலவியின் பெயர் அற்புதாம்பிகை இப்பெண்மணி தனது 17-ம் வயதில்கயரோகங்கண்டு கன்னிகையாகவே இறந்தது. அம்மகளிற்கு அபரக்கிரியைகள் செய்ய நிமித்தம் உடனே தம் மனைவியாருடன் 1922-ஆம் பிப்ரவரியிற் காசிக்குப் புறப்பட்ட,

டனர். வழியிலுள்ள பற்றல் தலங்களைத் தரிசித்தனர். மீட்டும் தமது ஊருக்குத் திரும்ப நாலேந்து மாதங்களாயின. இடையே இவருடைய மனைவியாருக்குப் புத்திர சோகத தாலநோய் உண்டாகி, அது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. தமது ஊரை யடைந்த சில தினங்களுக்குள் அவவம்மையார பரகதியடைந்தனா. தமது அருமைப் புத்திரியின் அகால மரணத்தால முன்னரேயே துக்கத்துக் கொண்டிருந்த முதலியாருக்கு இது பேரிடியாகவே இருந்தது. ஒன்றின பின் ஒன்றாக நிகழ்ந்த துக்க சம்பவங்களின் காரணமாக ஏறபட்ட மனக்குழப்பத்தினால் முதலியாரது தேகாரோக்கியம் நாளுக்கு நாள் குறைவுபட்டுக் கொண்டேவந்தது. பின்னாச் சிலமாதங்களுக்குள், அதாவது துறதுபிஸ்ர ஜப்பசியீ 30௭ புதனகிழமை ஏகாதசி திதி, உத்திராநகரத்திரம காலே 7½ மணிகுஞ்ச (1922 ஓஸ் நவம்பராயீ 15௭) சிவபத்ம அடைந்தனா இறககும்போது வயது அறுபத்தாறானது. இவா இரத்தியாஹிதவந்தா பல அரியநூல்களை வெளியிட வேண்டு மென்றும், சமயாபிவிருத்தியின் பொருட்டே தமது எஞ்சிய காலமுழுவதையும் செலவிட வேண்டுமென்றும் எண்ணங்கொண்டிருந்தனா. அவவெண்ணம் நிறைவேறுதபடி திருவருள்தடுத்தது மறறொரு பிறவியிற் குறைவற முடிக்க வேண்டுமென்பது கருதிப்போலும்'

இயற்றிய நூல்கள் முதலியன

மேலானதும் மிகப் பொறுப்புள்ளதுமான அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தும் தமக்கு ஏறபட்ட மிக்க குறைவான அவகாச நேரத்தினையும் சமய சம்பந்தமாகவே உபயோகித்து வந்தனர். ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் பல நுண்ணிய விஷயங்களை எழுதி வெளியிட்டனா; சில அரிய நூல்களையும் காலத்திற் கேற்றவாறு எழுதி அச்சிறப்பித்தனா. அவை பின் வருவன :—

(1) சீவான்ம பேதம்:—சீவான்மாவிற்கும் பரமான்மாவிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துரைப்பது, மாயா வாதத்தை ஒருவாறு கண்டிப்பது. 1890ஆம் ஆட்சிப்படுத்தது

(2) ஈசகர நிச்சயம்:—நாததிகததை மறுத்து, சைவ சித்தாந்தத்தை ஒருவாறு நிலை நாட்டுவது. வசன நடை போற்றாத தகுந்தது. 1896ஆம் ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சு சிறு பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(3) Essentials of Hinduism—இந்து மதத்தின் முக்கியம்சங்கள் (சைவ சித்தாந்தப் பார்வையாக):—ஆங்கிலத்தில் மிக விரிவாக எழுதப்பட்டது. பலரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டது. சந்தேகத்துக்கிடமான பல சமய விஷயங்களைத் தெளிவாக விளக்குவது 1913ஆம் ஆண்டு சென்னையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டது

(4) பிரபஞ்ச விசாரம்:—ஈசகர நிச்சயத்தின் இரண்டாம் பாகமாகநிலவுவது. உலகாயதம் முதற் பல திறத்தன வாயமதங்களைக் கண்டித்துச் சைவசித்தாந்தமே மெய்ச்சமய மென்று தடைவிடைகளால் நிரூபிப்பது. வசன நடையிற் சிறந்தது 1918ஆம் ஆண்டு சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது.

(5) திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சரித்திரம்:—சம்பந்தரது தீவனிய சரித்திரத்தை ஆங்கிலத்தில் உரைப்பது. சரித்திரத்திலுள்ள நுட்பங்களை விளக்குவது. கால ஆராய்ச்சியைச் செவ்வதாக எடுத்துக் கூறுவது. 1920ஆம் ஆண்டு சென்னையிற் பிரசுரமானது

(6) திருக்குறள் (அறத்துப்பால், இல்லறவியல், இறுதிப்பத்திகாரத்தின்) ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பு:—பிறனில் விழையாமை முதல் புகழ்ஈறுகப் பத்ததிகாரங்களின் சூத்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் மாணவா உபயோகத்தின்பொருட்டு மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதனை, ஸ்ரீ ம. வே. திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை அவர்கள் தாம் 1921ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட Tamil Text Notesல் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றனர்.

மேற்கூறிய புத்தகங்களன்றி, தமது யௌவனப் பருவத்தில் சமய சம்பந்தமான அநேக துண்டுப் பத்திரங்

களும் சிறப்புத்தகங்களும் கிறிஸ்துமத கண்டனமாகவும் தோத்திரப் பாக்களாகவும் [விவிலியஞ்சிதம், முன்னரைநாத சுவாமி வடிவழகமமை ஆசிரிய விருத்தங்கள் முதலியன] செய்து வெளியிட்ட துண்டு. அவை இப்போது கிடைப்ப தருமை.

வெளியிட எண்ணியிருந்த நூல்கள் :-

(1) மறுபிறப்புண்மை, இருது சாதனத்தில் சிறு பாகங்களாக வெளிவந்தது. அருமை வாய்ந்தது.

(2) பண்டைத் தமிழர்களின் சமயக் கோள்கை (Religion of the Ancient Tamils) இதுவும் சிறு பாகங்களாக இருது சாதன ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளி வந்துள்ளது பழைய தமிழ் நூல்களில் கூறியபடி பண்டைத் தமிழர்களின் கொள்கை வைதிக சைவ சித்தாந்தமே என்று தக்க ஆதாரங்களுடன் நிலைநாட்டுவது.

(3) ஈச்சுர நீச்சயம் (இரண்டாம் பதிப்பு), முதற் பதிப்புப் பிரதிகள் முழுவதும் செலவாகி விட்டமையால், இரண்டாம் பதிப்பைச்சில மாற்றங்களுடன் அச்சிடக்கருதி யிருந்தனா

(4) சைவோத்தரம், சைவசமயத்தின் ஏற்றத்தைக் கூறும் வசன நூல்.

இருது சாதனம், சித்தாந்த தீபிகை, சித்தாந்தம், கலா சிந்தாமணி முதலிய பத்திரிகைகள் வாயிலாக வெளிவந்த விஷயங்களாவன. —

(ஆங்கிலம்)

1. The Tamil Nationality
2. Religion and National Progress
3. The Advaita Philosophy
4. Religious Toleration
5. Practice and Religion
6. Siva Linga

Siddhanta
Dipika.

7. Siva Rupa
8. Saiva Siddhanta
9. Vedanta
10. Philosophy of Karma
11. Hindu Religious Awakening
12. Faith—(*New Reformer*)
13. Proselytism—(*Everyman's Review*)
14. Evolution of Religion
15. Culture
16. Temples
17. Religion
18. Reason and Feeling
19. Our Food
20. Hindu Social Reform
21. Are meat and drink necessary for our progress?
22. Religious Education
23. Our Reformers
24. The Caste Question
25. Our National Spirit
26. Religion without Rituals
27. Amateur Theatricals
28. Bhagavat Gita—
(*Indian Patriot, Madras*)
29. Who is a Jivan Mukta?
30. Law of Karma
31. Religion of the Ancient Tamils—
(*Hindu Organ*)

(தமிழ்)

1. ஆணவமலம்	}	சித்தாந்தம்.
2. விசுவாசம்		
3. சமய அருட்சி		
4. கிரியாமார்க்கம்		
5. ஞானம்		
6. மெய்ச்சமயம்		
7. சமயோற்பத்தி		
8. தருமநெறி		
9. சிவஞான போதோற்பத்தி		
10. சிவஞானம்	}	கலாசிரந்தாடணி.
11. வேத சிவாகமங்கள்		
12. தெய்வநீதி		
13. தருமநெறி		
14. ஆணவ மலவிடுதி		
15. தமிழககலவி		

பத்திரிகைகளில் வெளியிட்ட விஷயங்களை யெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்து அச்சிடவும் எண்ணியிருந்தனர், காலம் வாய்க்கவில்லை.

முதலியாரவர்கள் செய்யுளியற்றுவதிலும் சமர்த்தா. தமது வழிபடுகடவுளாகிய கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி மீது அநேக தோத்திரப்பாக்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். முனீசுரத்திலெழுந்தருளிய முன்னேநாத சுவாமி மீதும் வடிவழகமமை மீதும் ஆசிரிய விருத்தங்கள் தமது நண்பர் ஸ்ரீ செல்லையாப பிள்ளை யவர்கள் வேண்டு கோட்கிணங்கி 1887-ல் இயற்றி வெளியிட்டனர். அன்றி யும் 'கந்தா கலிப்பா' என்னும் அரிய பிரபந்தமொன்றும் செய்துள்ளார். அப்பிரபந்தத்தினுள் தமக்குத் தோற்றிய அநேக சந்தேகங்களைத் தக்க சமாதானத்துடன் ஒவ்வொரு பாடலில் விளக்கியிருப்பதாக அவரே எம்மிடம் நேரே

கூறியுள்ளார். முந்நாறு பாடல்களுக்குமேல் பாடப்பெற்றுள்ளன. ஆனால், நூல் இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. பாடல்கள் மிக ஆழ்ந்த கருத்துகளைக் கொண்டன.

குணதிசயம் முதலியன

வைதிக சைவ சமயச் சார்பாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் விஷயங்களை அனைவரும் அறியும்படி மிகத் தெளிவான நடையில் தாக்க முறைப்படியும் பட்சபாதமின்றியும் எழுதி வெளியிடுவதில் இவருக்குச் சமானமானவா இல ரொபெர்தே பலாகருத்து. இவருக்குப் புராதன பழக்க வழக்கங்களில் பற்றதிகம். பாரம்பரியத்தின் மிகுதியும் விசுவாசமுண்டு தம்மனச் சான்றுகளுக்கு விரோதமாகக் காணப்பட்ட விஷயங்களை நியாய வாயிலாகக் கண்டிப்பதில் அதிதீவிர சைவாகம் சாதனங்களை நன்கு கற்றறிந்து அவற்றுட் கூறியபடி ஒழுக்குபவா. ஆலயவழிபாடு, சைவக் கிரியாநுட்டானம் முதலியவற்றை நியமமாகக் கொண்டவர். மறைகள் நிரதனை சைவ நிரதனை பொருமனமுடையவா. தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்தவர். பெரும்புலவர்களான சுன்னாகம் குமாரசாமிப் பிள்ளை முதலியோரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவா. வடமொழிப்பயிற்சியு முள்ளவா. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வசனம் எழுதுவதில் மிகச் சமர்த்தர். புலவர்களும் இவா வசன நடைபைப் பெரிதும் பாராட்டுவா. மிகக்கூரிய மதிதட்ப முடையவா. இவருடைய மனம் எப்போதும் யாதேனும் ஒரு விஷயத்தை ஆராய்ந்து கொண்டே யிருக்கும். சித்தாந்த நுணுக்கங்களை நுட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்தவர். தாம் முடிவு கட்டிய அநேக சித்தாந்தக் கருத்துகள் இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த சிவஞான போதமாபாடியத்தாள விஷயங்களோடு ஒத்திருக்கக்கண்டு அகமிக மகிழ்ந்தவர். தற்புகழ்ச்சி, தலையெடுப்பு, டாமபீகம் முதலிய குற்றங்களில்லாதவர். சிவபத்தி, அடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர் தரும் சிந்தனை உடையவர். உண்மைச் சைவர்களை நேசிப்ப

வர். போலிச்சைவர்களை வெறுப்பவர். வைதிக சைவர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். சுப்பிரமணிய உபாசகர். குகதாசர் எனனும் புனைவுப் பெயருடன் பல அரிய விஷயங்களைப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டவர். யாககை நிலையாமையை நினைநது நினைநது தம் வாழ்நாளை நலவழியிற் செலவழித்தவர். பிரசங்க ஆற்றலமைப்ப பெற்றவர். பிரபுத்துவ முடையவர். சமயாபிமானமற்றி, தேசாபிமானமும், பாஷாபிமானமும் நிரம்பப் பெற்றவர். தூத்துக்குடி சைவ சித்தாந்த சபை, சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம், யாழ்ப்பாண சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் முதலிய பேரவைகளுக்குச் சபாநாயகராகத் தோந்தெடுக்கப்பட்டவர். யாழ்ப்பாண சைவ சித்தாந்த பரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாண இநதுக கலவூரி முதலிய அறநிலைகளின் காரியதரிசியாக இறக்குங்காறும் விளங்கியவர். கொக்குவில் கிருபாகர சிவ சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில்தருமபரிபாலகர். இக்கோயிலிலேயே தமது ஒழிவு நேரங்களைச் சிவதொண்டு புரிவதிற கழித்தவர். இக்கோயில் இவரது பாட்டனால கட்டப்பட்டது.

சந்ததியார்

இவருடைய குமாரராகிய ஸ்ரீ நவரத்தினம் பிள்ளையாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் உத்தியோகம் பராதது வருகின்றனா. முதலியாரின் முதத மகள் பரஞான அம்மா ளின் கணவராகும் ஸ்ரீ வே. மாணிக்கவாசகர் பிரகராசியாக (வககில்) விளங்குகிறார். இவர் மட்டுவில வேறபிள்ளை உபாத்தியாயரின் குமாராகனிலொருவர். நம் முதலியார் அவர்கள் எழுதிவைத்திருக்கும் புத்தகங்களை வெளியிட முயற்சி செய்யவேண்டியது இவர்களது பெருங்கடனும். திருவருள் துணை புரியவேண்டும். “முடியா முதலே என்ருதது முடியும் வண்ண முன்னின்றே”.

திருச்சிறம்பலம்.

கு ஷே ல ர்

தி. செல்வக்கேசவராய முதலியார்

Second Edition

PRINTED AT THE S P C K. PRESS, VEPERY, MADRAS

1917